Dimecres 31 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 14,25-33): En aquell temps, molta gent feia camí amb Jesús, i girant-se els digué: «(...) qui de vosaltres que vulgui edificar una torre, no s'atura primer i calcula les despeses, si té com acabar-la? No sigui que, després de posar-hi els fonaments i no poder-la acabar, tots els qui ho veuen comencin a riure's d'ell, dient: "Aquest home començà a edificar i no pogué concloure" (...)».

La responsabilitat moral en l'activitat econòmica

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui assumim la crida de Jesucrist a la prudència ("asseure's primer a calcular"), tot situant-la en el context de l'activitat econòmica, les crisis globals de la qual no són alienes al "dèficit" generalitzat de prudència («la cobdícia és un dels principals perills», afirmà sant Joan Pau II).

L'essència de l'activitat-acció econòmica és quelcom molt simple: necessitem assignar els nostres recursos (limitats) a finalitats alternatives (no podem fer-ho tot). Aquest "exercici d'assignació" el realitzem tots, tots els dies, en tots els nostres quefers (temps, estudis, la compra, elegim cònjuge!, etc.). Aquesta "racionalitat econòmica" és profundament ètica: on hi ha elecció de fins, allí hi ha responsabilitat moral (elegim finalitats segons la visió que tenim sobre l'home).

—La història mostra que aquest procés d'assignació de recursos a finalitats alternatives sol ser "inconsistent", incoherent: comencem "cases" que no podrem acabar, o, simplement, intentem coses impossibles i/o inútils. I això a nivell personal, familiar, empresarial i institucional. La crida a la prudència i a la sobrietat és una exigència ètica i de racionalitat econòmica.